

Recensie De Nieuw Koers, maart 2016 (door Arie Kok)

Speelruimte

Cors Visser is sociaal wetenschapper en directeur van ForumC. In 2013 promoveerde hij op een studie naar het functioneren van evangelicale geloofsgemeenschappen in de samenleving. Het boekje *De spelende kerk* kan als een publiëksuitgave van zijn proefschrift gezien worden. Eigenlijk is het vooral een pamflet, waarin Visser kerken oproept de comfortzone te verlaten en als gemeenschap actief te worden in de omgeving. Visser is daarbij wars van actie- en stappenplannen. Ga gewoon wat doen, rommel maar wat aan, lijkt zijn devies. Ofwel: we hoeven niet alles te beheersen en te plannen. Christenen hebben een hang naar veiligheid die belemmert in het contact met de omgeving. Daarom wordt er in Nederland ook relatief veel werk uitbesteed aan professionele christelijke organisaties. Ga als kerk maar vrij de relatie aan, en voorkom een houding van: wij in de kerk hebben iets, en zij buiten de kerk hebben dat iets nodig. In de uitwerking van deze visie vallen de kernwoorden 'genade' en 'gerechtigheid'. En, zegt Visser, laat dat alles maar als paradox staan. Want in de paradoxen van het evangelie, ontstaat de speelruimte waarin de Geest kan waaien. Een prettig leesbaar en overzichtelijk boekje, met een heldere en inspirerende boodschap.